

## Noční výsadek v lesích na Lounsku

publikováno: 4.4.2006; kategorie: Tipy na víkend, autor: Zbyněk Nejezchleba

Sdílet:   

Zajímavou aprílovou noc prožili skauti ze severočeských měst. Děti i dospělí z Chomutova, Jirkova, Loun, Mostu a Žatce vyrazili na noční výsadek v lesích na hranicích Lounska a Kladenska. Dobrodružnou výpravu pro magazín [www.e-region.cz](http://www.e-region.cz) popsal předseda Krajské rady Junáka Zbyněk Nejezchleba. Je poslední březnový den a do dvacáté hodiny zbývá 15 minut. Od 9. základní školy v Havlíčkově ulici v Chomutově se pomalu rozjíždí autobus, zcela zaplněný dychtivými účastníky letošního nočního výsadku. Venku se dává do hustého deště, což znamená, že nám bude přát to správné „výsadkové“ počasí. Jak říkával náš přítel a kamarád Jirka Grosman – na výsadku musí být tma jako v pytli, mlha a pokud možno i sněhové plískanice – déšť jen v tom lepším případě... Autobus (mimořadně plně skautský, neboť i řidič patří mezi nás) nechává za sebou město a míří po pražské výpadovce pryč. Organizátor výsadku – chomutovské skautské středisko „Český lev“ – vybral pro letošní ročník prostor, nacházející se v okresech Louny, Litoměřice a Kladno. Kolem půl deváté odbočuje naše zelená Karosa do Loun, přejíždí řeku Ohří a v Dobroměřicích zamíří směrem na Nečichy – tady kousek za obcí, uprostřed polí je vysazena první skupina – družina Hadů z Chomutova. Hodinky ukazují 20.46 a autobus pokračuje dál do Třtěna, které je místem startu pro litvínovské skauty. Výsadkové vozidlo pak zamíří zpět k řece Ohří a kousek před Košticemi mezi ovocnými sady jej opustí žatecká skupina. Projíždíme Křesín – kousek za ním „vyskakují“ vlčata a světlušky z Mostu a Chomutova. Mimořadně – téhle skupině se podařilo krátce po startu ztratit pokyny, kam a kudy mají jít, takže se po zbytek cesty museli řídit jen pamětí svých vedoucích... Silnice nás vede do Libochovic, v jejichž okolí opouští bezpečné teplo autobusu nejdříve chomutovští Jeleni a o chvíli později i skautky ze stejného města. V Radovesicích odbočujeme doprava, vracíme se zpět za rozvodněnou Ohří a mezi chmelnicemi se rozloučíme se skupinou jirkovských skautů, posílenou o vojáky z aktivních záloh. Autobus – nyní již značně odlehčený – jede dál a u



Kostelce nad Ohří vysazuje dvanáct skautů a skautek z kadaňského střediska. Ve voze pak už zbývá jen malá skupinka světlušek z Chomutova, ale i ty se záhy ocitají v přírodě. Venku mezitím přestalo pršet, je vidět srpek měsíce i jasně svítící hvězdy, fouká poměrně silný vítr. Není to tedy to „pravé“ počasí, ale o to lépe se všem půjde. Autobus, teď už obsazený jen řidičem a dvěma organizátory, přijíždí pět minut po 22. hodině do Peruce, kde je cíl výsadku i nocleh – ten je zajištěn ve staré tělocvičně místní školy. Spacáky, karimatky a batohy jsou vnošeny z autobusu do tělocvičny a nastává čekání na návrat účastníků, kteří si musí podle mapy, buzoly a pokynů nejen najít cestu do Peruce, ale cestou také splnit několik úkolů. První dosahují cíle chomutovské světlušky – deset minut po jedné hodině – také ušly jen 8 km. Ostatní skupiny jsou v terénu podstatně déle – z nejdělsích tras se vrací až v půl páté ráno. V cíli dostávají všichni horký čaj a pak následuje krátký spánek na podlaze tělocvičny. Ráno je krásně, svítí slunce, a tak vyrazíme na prohlídku Peruce – zámek, Boženina studánka, dub Oldřicha a Boženy i kostel opravdu stojí za shlédnutí. Pak rychle zabalit, uklidit po sobě a v 10 hodin startuje zelený autobus zpět do Chomutova. Nejkratší trasa měřila 8 km, nejdelší 18 km – ve skutečnosti však každá skupina ušla o něco více. Letošní výsadek byl opravdu „krajský“ – účastníci byli mimo pořadajícího města ještě z Jirkova, Kadaně, Mostu, Litvínova a Žatce. Také počet „výsadkářů“ byl překvapivě vysoký – v terénu se pohybovalo 75 osob! Poděkování patří všem, kteří přišli a zúčastnili se, řidiči autobusu Josefu Engelovi za dobrou jízdu, obci Peruc a ředitelství tamější Základní školy za to, že nám umožnili u nich přespat.